

håber – vil det også stille krav til kommunerne om fleksibilitet. Det nytter nu engang ikke noget, at institutionerne ikke er åbne, når forældrene har brug for hjælp til at få passet deres børn. Det pres, som det måtte være nødvendigt at lægge på kommunerne i den forbindelse, ville efter vores opfattelse tjene et ædelt formål.

For Venstre er det vigtigt at understrege familien som et bærende element i vort samfund, og det er vigtigt, at der skabes størst mulig frihed til at indrette samværet med børnene efter de enkeltes egne ønsker, ligesom de tilbud, der stilles til rådighed fra det offentlige, skal være af høj kvalitet.

Hvis de ting er i orden, er vi overbeviste om, at meget inden for det, vi kalder sundhed, og meget inden for det, vi kalder værdier også i voksenalivet, vil gå hånd i hånd med sådan en udvikling. Og kun, hvis de ting er i orden, vil familier egentlig være i stand til at tage rigtig vare på ansvaret for deres børns udvikling.

For de forældre, som ikke umiddelbart er i stand til at tage dette ansvar for deres børn, skal den støtte, der gives fra det offentlige, gives ordentligt, og jeg er enig med de ordførere, der har lagt vægt på, at man skal støtte de familier, som af den ene eller den anden grund har vanskeligt ved at klare ansvaret.

Men for Venstre er det meget vigtigt at understrege, at den hjælp, som det offentlige skal sigte på at give i sådanne situationer, skal have til formål at bringe familierne tilbage til igen at kunne tage ansvaret for deres egne børn og for så vidt også for deres eget liv. Det må være ledetråden, og der kan ikke sættes kræfter nok ind på det.

Jeg vil i den forbindelse gerne rose ministerens initiativ til at undersøge, hvorvidt den lovændring, der har været talt om, og lovens krav til kommunerne om handleplaner for truede familier, efterleves efter hensigten. Vi ser frem til det analysearbejde, som ministeren har foranstaltet på dette område. De meldinger, vi har fået, kan også tyde på, at det er valgt, at ministeren har taget initiativet.

Mange forældre er i dag utilfredse med den mangel på balance mellem arbejdsliv og familieliv, som de oplever. Og når de er utilfredse, er det nok i høj grad, fordi de ikke føler, at børnene får optimale betingelser.

Jeg har her i dag forsøgt at give Venstres bud på, hvordan vi mener at mange kan få en bedre balance i dagligdagen sammen med deres børn, og jeg håber, at netop vores tanker om frihed til

at vælge egne løsninger kan samle et politisk flertal her i Folketinget og kan mødes med den nødvendige respekt for det, som jeg startede med at sige er det bedste, vi har.

Jeg skal afsluttende sige, at vi fra Venstre ikke kan støtte den dagsorden, der er foreslået af Socialdemokratiet på regeringspartierne vegne. Der er elementer i dagsordenen, som vi kan støtte, men det har ikke været muligt for os at få tilstrækkelig indflydelse på dagsordenen til, at vi kan slutte med at stemme for den, og vi er derfor i den situation, at vi ønsker at stemme imod. Det samme gælder også SF's dagsorden, kan jeg sige for Venstres vedkommende, hvad der måske ikke kan overraske.

Til gengæld vil jeg gerne på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til

- at fremsætte forslag, der sikrer forældre et reelt frit valg mellem offentlig, privat og egen pasning af børn, bl.a. ved, at kommunerne får mulighed for i højere grad at lade pengene følge børnene frem for institutionerne,
- i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at fremme mulighederne for en mere fleksibel arbejdstid og deltidsarbejde, så forældre i højere grad kan kombinere arbejde med pasning af børn, og
- at fremsætte forslag om fradrag for udgifter til privat hjælp i hjemmet for børnefamilierne gældende fra indkomståret 1996.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 35).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal også lade dette forslag indgå i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg har et par spørgsmål til hr. Erik Larsen fra Venstre:

Et af hovedbudskaberne var, at pengene skulle følge barnet, altså at pengene skulle gives til forældrene, og så måtte man i øvrigt finde ud af den pasningsform, man gerne ville have.